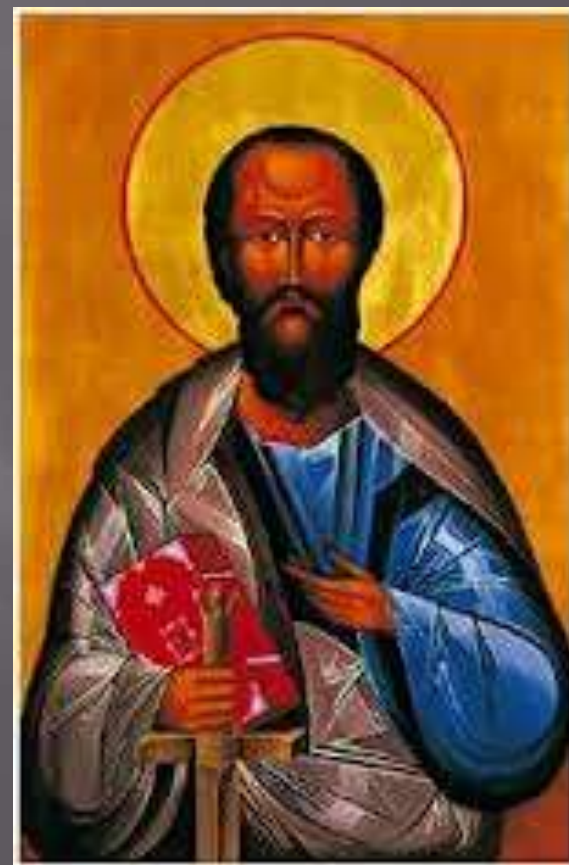

ŚWIĘTY PAWEŁ Z TARSU

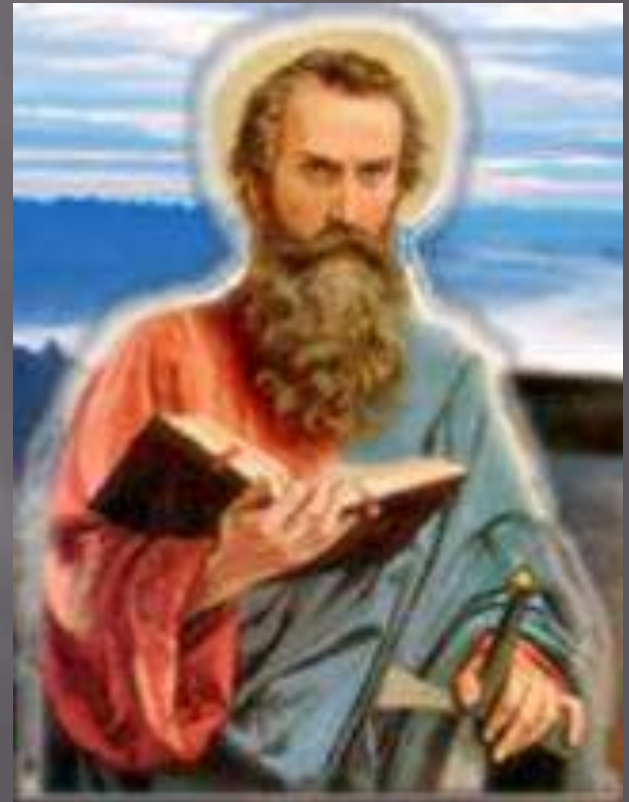
Karolina Milczarek Kl. 3 TL

Paweł z Tarsu, Paweł Apostoł, Szaweł, Saul, Szaul, (ur. ok. 5-10 w Tarsie w Cylicji, zm. 64-67 w Rzymie) – Żyd z Tarsu, święty chrześcijański, zwany Apostołem Narodów. Święty ten wymieniany jest w Modlitwie Eucharystycznej Kanonu rzymskiego.

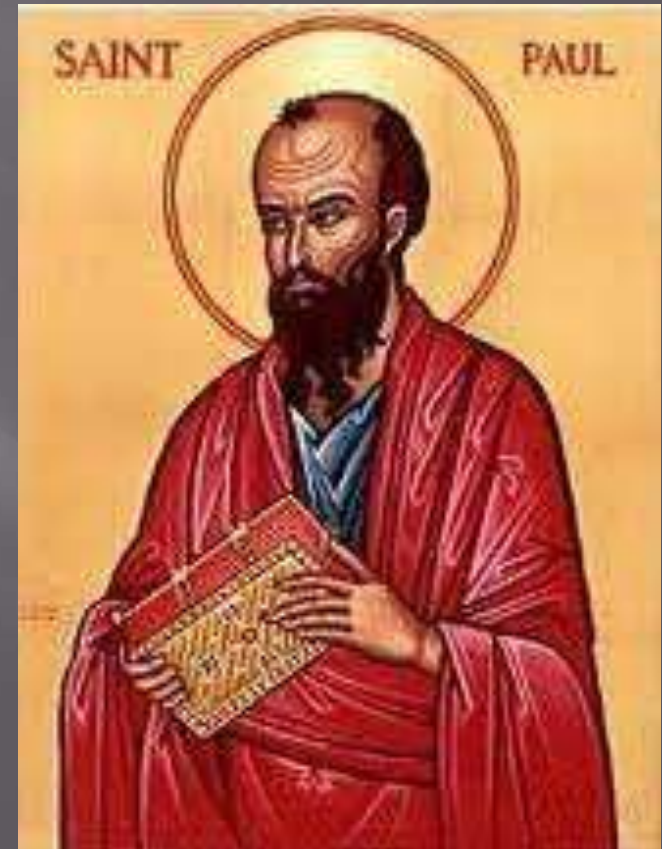
Życiorys

Wykształcony w Jerozolimie faryzeusz; początkowo prześladowca chrześcijan. Pod wpływem wydarzenia w drodze do Damaszku około 35/36 roku, nawrócił się i przyjął chrzest. Po krótkim pobycie w Arabii rozpoczął działalność w Damaszku. Później, odwiedzwszy przełożonych gminy w Jerozolimie, wrócił do rodzinnej Cylicji. Za sprawą Barnaby pracował w Antiochii.

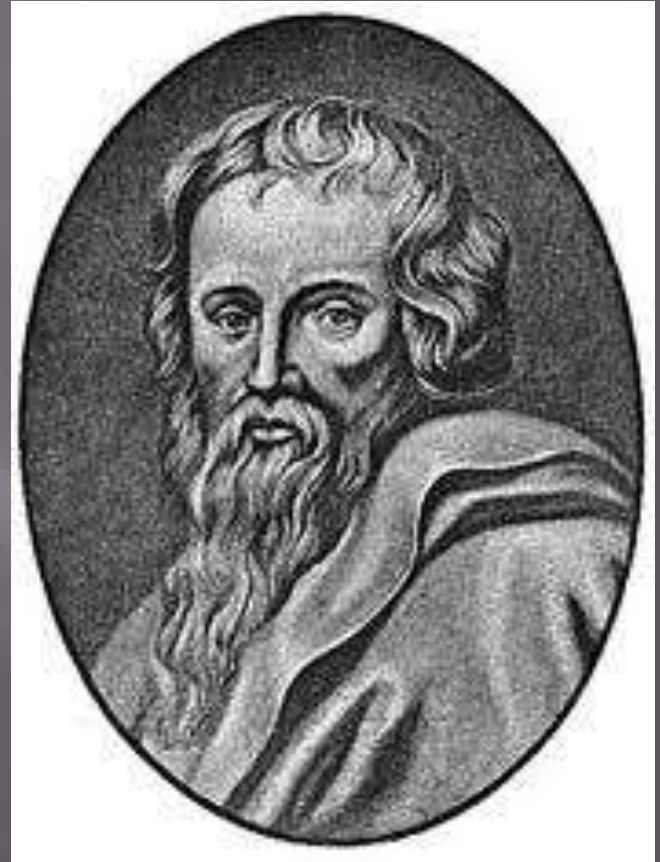
3 Podróże Misyjne

Odbył trzy podróże misyjne. W czasie pierwszej (ok. 45-49) odwiedził Cypr oraz środkową część Azji Mniejszej. Po powrocie wziął udział w soborze jerozolimskim, gdzie rozstrzygnięto kwestię przyjmowania przez chrześcijan pogańskiego pochodzenia przepisów Prawa mojżeszowego. W czasie drugiej podróży misyjnej (50-52) działał na terenie Azji Mniejszej, Macedonii i Grecji, głównym terenem działalności w czasie trzeciej podróży (53-58) był Efez.

Młodość i nawrócenie

Urodził się jako Szaweł (Saul) w Tarsie (obecnie Tarsus w Turcji) w Cylicji, w żydowskiej rodzinie, posiadającej rzymskie obywatelstwo. Był synem faryzeusza z pokolenia Beniamina. Według Hieronima ze Strydonu jego rodzice pochodzili z Giskali (współczesny Jish) w Galilei.

Nawrócenie Szawła

Venturoso Retrato de la Conversion del Apóstol S^{to} Pablo, que se vé en su Hermita esta en los terminos de la Villa de Ayora, capital Abispado para las 9as partes de Aragón y diferentes Colegios de la misma la fiesta en dha Hermita el día 25 de Mayo. Retenido en P^{to} N^o de Alcazar de Huesca en el año de 1714. A expensas de un devoto del S^{to} año 1718. El Autor J^o

Caravaggio - Nawrócenie Pawła z Tarsu

Młodość i nawrócenie c.d.

Jako młody faryzeusz był przeciwnikiem chrześcijan. Około 35 roku był przy ukamienowaniu Szczepana, jednego z siedmiu diakonów. Później osobiście zaangażował się w prześladowanie chrześcijan w Jerozolimie. Około 35 roku wyposażony w listy polecające od Sanhedrynu, udał się do Damaszku z nakazem aresztowania zwolenników nowej drogi.

Ikona św. ap. Pawła z monasteru
Stavronikita (święta Góra Athos)
autorstwa Teofana Kreteńczyka
(1546)

Wielki misjonarz

Paweł zasłynął przede wszystkim jako misjonarz, który przebył niemal całe ówczesne Imperium Rzymskie.

Odbył trzy wielkie podróże, był także na Malcie, w Hiszpanii i w Rzymie (gdzie zginął śmiercią męczeńską).

Pierwszą podróż odbył w latach 46-49 w towarzystwie Barnaby. Objęła ona m.in. takie znane miejsca, jak Antiochię, Antiochię Pizydyjską, Cypr, Listrę i Derbe.

Aresztowanie św. Pawła

W wyniku drugiej rozprawy Paweł został skazany na śmierć poprzez ścięcie (taki rodzaj egzekucji przysługiwał mu ze względu na rzymskie obywatelstwo).

Co do daty, to wiadomo tylko tyle, że nastąpiła ona już po wybuchu prześladowań jesienią 64 roku, ale jeszcze za panowania cesarza Nerona, który zmarł w roku 68.

Tradycja lokalizuje miejsce męczeństwa Pawła za Bramą Ostyjską, tam, gdzie obecnie stoi rzymska bazylika św. Pawła za Murami.

Bab Kisan, miejsce w którym Paweł uciekał z Damaszku.

Ostatnie lata

Dzieje Apostolskie, będące głównym źródłem do dziejów Pawła, urywają się na roku 63. Przypuszcza się, że w tym roku Apostoł Narodów został uwolniony. Wskazują na to informacje z listów do Tymoteusza (pierwszy i 2. List do Tymoteusza) i Tytusa (List do Tytusa; tzw. listów pasterskich), które wspominają o późniejszej działalności misyjnej Pawła. O takiej działalności donosi też Klemens Rzymski w "Liście do Koryntian" oraz pochodzący z II wieku *Kanon Muratoriego*.

Św. Paweł

Męczeńska śmierć

Gdy latem 64 roku Rzym nawiedził pożar, winą za jego spowodowanie opinia publiczna obarczyła Nerona. Ten, chcąc uwolnić się od oskarżeń, jako winnych wskazał chrześcijan. Tradycja jednogłośnie stwierdza, że Paweł zginął w Rzymie właśnie za panowania Nerona, jest jednak wątpliwe, czy jego męczeństwo można łączyć bezpośrednio z prześladowaniami rzymskich chrześcijan po pożarze Rzymu w 64 roku. Z treści 2 Listu do Tymoteusza wynika, że Paweł został aresztowany w Azji Mniejszej (prawdopodobnie w Efezie lub Troadzie) na skutek zatargu z brązownikiem Aleksandrem, o którym Paweł wspomina, że *wyrządził mi wiele zła: odda mu Pan według jego uczynków* (2 Tm 4, 14). Według Klemensa Rzymskiego Paweł został "wskutek zazdrości" uwięziony i skazany na śmierć.

Ścięcie Pawła.

Współpracownicy apostoła Pawła

W Księdze Dziejów Apostolskich oraz w listach Pawła wymieniono prawie 100 osób z wspólnoty chrześcijańskiej w I wieku, które miały osobisty kontakt z tym „apostolem pogan” (Rzymian 11,13). O niektórych z nich wiemy dość dużo, np.: o Apollosie, Barnabasie i Sylasie. Natomiast bardziej skromne informacje są o Archipie, Klaudii, Damaris, Linusie, Persydzie, Pudensie czy Sopaterze.

Dużo osób w najrozmaitszych sytuacjach i w różnych okresach gorliwie wspierało Pawła. Niektórzy, na przykład Arystarch, Łukasz i Tymoteusz, pełnili służbę u jego boku przez wiele lat. Byli z nim w więzieniu lub w podróży albo podejmowali go jako gościa w swoim domu. Inni - tacy jak Aleksander, Demas, Hermogenes i Figelus - nie wytrwali w wierze chrześcijańskiej.

Rekonstrukcja twarzy św. Pawła

Bildmontage LKA NRW, 02/08

Źródła wiedzy o Pawle

Podstawowym źródłem do poznania dziejów Pawła z Tarsu są *Dzieje Apostolskie* oraz czternaście listów przez niego napisanych bądź mu przypisywanych. *Dzieje* i listy momentami pozostają w sprzeczności: przykładem jest liczba wizyt Pawła w Jerozolimie - inna w *Dziejach Apostolskich* i *Liście do Galatów*. W tych przypadkach za bardziej zbliżone do prawdy historycznej uznawane są listy, które powstały wcześniej (większość z nich powstała między 50 a 63 rokiem) niż *Dzieje* (spisane po roku 63). Wiadomości o Pawle czerpie też się z najstarszej tradycji chrześcijańskiej i pism takich jak: *List do Koryntian* Klemensa Rzymskiego czy *Canon Muratori* z II wieku.

Pojmany Paweł przemawia do tłumu.

Pisma Pawła z Tarsu

Paweł z Tarsu uważany jest za autora czternastu listów, wchodzących w skład Nowego Testamentu - są to:

List do Rzymian (Rz),

1. List do Koryntian (1 Kor),

2. List do Koryntian (2 Kor),

List do Galatów (Ga),

List do Efezjan (Ef),

List do Filipian (Flp),

List do Kolosan (Kol),

1. List do Tesaloniczan (1 Tes),

2. List do Tesaloniczan (2 Tes),

1. List do Tymoteusza (1 Tm),

2. List do Tymoteusza (2 Tm),

List do Tytusa (Tt),

List do Filemona (Flm)

List do Hebrajczyków

Apostoł Narodów

Św. Paweł jest
apostołem narodów,
mówi się o Nim, że jest
dziennikarzem
współczesnych
areopagów.

Bibliografia :

- wikipedia
- traditia.fora.pl
- adonai.pl
- grafika google